

Wij leven van de Geest

Vindplaats van
geloof, hoop en liefde

November 2021

classispredikant: ds. Trinette (W.T.V.) Verhoeven, t.verhoeven@protestantsekerk.nl
telefoon: [06 31 99 14 70](tel:0631991470)

scriba: ouderling Willem Seine, classisscriba-utrecht@protestantsekerk.nl

Inhoud

- meditatie
- impressie van het werk
- lid classicaal college voor het opzicht gezocht
- Van Sophie Bloemert; aandacht voor een veilige gemeente
- Zorg voor jouw ziel

Midden in de nacht klonk er luid geroep: "Daar is de bruidegom! Kom ga hem tegemoet."
Matteüs 25: 6

We zijn op weg. De geschiedenis heeft een bestemming. We tobben niet zo maar in het rond. Onze levens hebben zin en betekenis. Dat is de hoopvolle boodschap die telkens weer in de bijbel oplicht. God staat aan het begin en hij staat aan het einde. Maar het is niet altijd makkelijk vol te houden. Soms is het donker om ons heen. Dan staan we stil en twijfelen we misschien wel aan alles.

Aan het einde van het kerkelijk jaar noemen we de namen van onze geliefden die overleden zijn. Voor velen is het een zware tijd. En niet alleen voor diegenen die dit jaar iemand verloren. Het noemen van de namen roept de herinnering aan andere namen op. Rouwen stopt niet met een jaar. Stopt misschien wel nooit. Ook al zal het donker minder zwart zijn. Ook al zullen de lichtpuntjes weer zichtbaar worden.

In de oude kerk werd traditioneel op deze zondag het verhaal van de meisjes die wachten op de bruiloft gelezen. De meisjes zitten in de donkere nacht. Ze wachten, om hen heen is het zwart. Jezus probeert iets duidelijk te maken over het zijn in de nacht. En hij schetst het beeld van meisjes die wachten op een bruidegom. Het is een beeld dat de mensen kenden. Op een bruidegom kon het soms lang wachten zijn. Het accent valt op wachten en wel in de nacht. De meisjes hebben het zwaar.

De eerste christelijke gemeente heeft het niet gemakkelijk. Ze worden vervolgd om hun geloof. Er vallen doden. De mensen rouwen. Het is zwaar. Zwaar ook tegen elkaar te zeggen, dat ze op weg zijn. Zo ervaren ze het niet. Misschien kunnen we het ons wel voorstellen. De wederkomst van Christus lijkt soms ver weg. Er is niets nieuws onder de zon. Want wat zegt de gelijkenis: alle tien de meisjes worden slaperig en dommelen in. Alle tien. Let wel. Alle tien laten de hoop varen. Zo lastig is het. Allemaal...

Wachten, lang wachten, is heftig. Geloven dat het leven een bestemming heeft en dat levenden en doden samen op weg zijn: dat is moeilijk voor te stellen. Voor mij heeft dat alles te maken met de notie van het koninkrijk van God. Dat koninkrijk dat staat als een belofte, een belofte van God. De bijbel is vol van belofte, van gaan met God, maar ook van wachten, en ik herinner u aan Abraham. Hij kreeg een belofte van God dat uit hem een groot volk voort zou komen. Hoort u Sara nog lachen dat ze op haar oude dag een zoon zou kregen? En er zijn veel meer verhalen. Israël was veertig jaar in de woestijn, meer dan een generatie lang. Gods belofte staat, maar soms is het lang wachten.

Wij leven midden in een pandemie. Met alle cijfers gaat het weer de verkeerde kant uit. Volhouden is lastig. Ik hoor het uit meerdere gemeenten. Wat kunnen we nog? De angst slaat om ons hart. Maar juist de christelijke gemeente mag gekend zijn om haar hoop, om haar geloof dat het wachten in het donker niet tevergeefs is. Onze bruidegom komt. Zo mogen we ook advent tegemoet gaan, de komst van de Heer. Want we wachten dan wel in het donker; onze bestemming is nabij!

Impressie van het werk

De coronamaatregelen worden weer strenger. Ik merk dat kerkenraden er mee worstelen. Ben je net bezig alles weer op te starten: weet je toch niet wat je nu kan en mag. Houd moed, kan ik alleen maar zeggen. Wees creatief. En denk aan de jongeren. In een onderzoek van de HGJB geeft een op de vijf jongeren aan dat hij of zij de kerk in de coronatijd heeft gemist. Andere onderzoeken laten zien dat er onder jongeren veel eenzaamheid was. Met alle maatregelen was het logisch dat werk stilgezet werd maar kijk toch vooral hoe het contact met de jongeren gehouden kan worden.

In de ring Breukelen was een mooie avond met dr. Kees van Ekris over de preekpraktijk. Deze avond was vele malen afgezegd vanwege corona. En wat was het goed om nu elkaar te zien en te spreken. Wat mij bij gebleven is, was zijn uitspraak dat preken een dialogisch gebeuren is. De predikant legt jou iets voor en geeft je een stem. Gemeente en predikant hebben elkaar nodig. Dat is enerzijds een open deur: wat is een predikant zonder hoorder; anderzijds is zo'n uitspraak voor mij ook nieuw en uitdagend. Zonder mij als gemeentelid blijft de dominee nergens.

Preken is een proces van samen spreken en samen luisteren.

Het ambtsrapport heeft mij uitgedaagd om de werkgemeenschappen van predikanten langs te gaan om met predikanten over het ambt, de werkgemeenschap en de ring te spreken. Hier en daar functioneert een ring – ook al heeft corona veel onmogelijk gemaakt – maar hier en daar zijn ook veel twijfels over de ring. Als classis benadrukken we het belang van

samenwerken. Hier zou ik willen zeggen: laat je niet alleen leiden door de omvang van de ring. Als die omvang te groot is: kijk dan ook eens naar kleinere verbanden. En bedenk ook eens als kerkenraad als je worstelt met een vraag of het misschien goed is om samen met een andere gemeente die vraag te bespreken. Een bloeiende gemeente durft zijn eigen tegenspraak te organiseren en zoekt 'critical friends'

Tijdens de novemberzitting van de Generale Synode was er een minisymposium '450 jaar synode van Emden'. De synode van Emden schreef de eerste calvinistische kerkorde. Negenentwintig mensen namen deel aan de synode, althans zoveel ondertekenaars waren er. Meer dan de helft was vluchteling om het geloof uit Nederland waar op dat moment de reformatorisch gelovigen onderdrukt werden.

In het minisymposium was er aandacht voor de geschiedenis, de doorwerking en de betekenis voor vandaag. Emden werd gepresenteerd als kerk van onderop. Is in de PKN sprake van top-down-denken? Kunnen we van Emden leren? Heeft de classispredikant te veel macht? En hoe groot is de autonomie van de gemeente? Er werden interessante vragen gesteld.

In 1834 bij de afscheiding heeft de kerkorde van Emden een grote rol gespeeld. In Emden was er nadrukkelijk sprake van kerk die ontstond van onderop. In 1834 kregen de kleine luiden het voor het zeggen. In onze kerk vandaag de dag lijkt het wel of je een hogere opleiding moet hebben voor je in de kerkenraad kan komen. Een van de inleiders pleitte voor belijdeniscatechese die nadrukkelijk opleidt voor het ambt.

Emden gaat door en de vragen ook. In de classis hebben we het regelmatig over de noodzaak van kerk – zijn van onderop, maar ook over kerk van samen. Me dunkt dat dit ook in de lijn van Emden is. Geen kerk zal over de andere kerk heersen. Samenwerking is het woord dat ons mag leiden.

Profielschets lid Classicaal College voor het Opzicht in de classes Noord-Holland en Utrecht

Het Classicaal College voor het Opzicht in de classes Noord-Holland en Utrecht, ontstaat op 22 mei 2022 een vacature vanwege het reglementair aftreden van een van de leden. Voor haar wordt een opvolger gezocht.

Met het oog op een evenwichtige samenstelling zoekt het college een in de classis Utrecht wonende ouderling.

Aan het college is de tuchtrechtspraak in de twee classes opgedragen. In dat verband moet het beoordelen of in een voorkomend geval een middel van kerkelijke tucht moet worden toegepast. Ook behoort tot de taken van het college de behandeling van bezwaren tegen de voorgenomen bevestiging van een ambtsdrager. Gelet op een en ander ziet het college als nieuw lid graag een jurist.

Desgewenst kan de voorzitter van het college nadere informatie verstrekken. U kunt contact opnemen met mr. D.G. van Vliet, telefoon: 0348-702804, E-mail: dick.vliet1946@gmail.com.

Van Sophie Bloemert:

Veilige gemeente

(het gehele artikel vindt u op de [website van de classis](#))

(...)Nabijheid en vertrouwelijkheid zijn een groot goed in de gemeente en dat moet vooral zo blijven. Dat vraagt in de huidige tijd wel om (meer) bewustwording en bezinning rond sociale veiligheid door kerkenraad en gemeente samen. Want negeren en bagatelliseren van

mogelijke signalen van onveiligheid: dat werkt niet. Hoe zorg je dat de gemeente een veilige plek is voor iedereen?

Mijn advies is: werk samen aan bewustwording en daarmee aan een cultuur van openheid. Ofwel: ga met elkaar in gesprek! Over de omgang met elkaar en welke grenzen voor wie waar liggen. Op de site van de Protestantse Kerk zijn werkvormen te vinden, bijv. een stellingenspel. In de kerkenraad kan aan de orde komen welke elementen passen bij een veilige gemeente. Zo'n alinea in een beleidsplan doet ertoe en ambtsdragers kunnen zich bewust worden van hun eigen kwetsbaarheid of blinde vlekken. (...)

Sophie Bloemert werkt voor de landelijke kerk op het terrein van sociale veiligheid in gemeenten. Ze is tevens coördinator van het Meldpunt Seksueel Misbruik in de kerk (SMPR). Wilt u naar aanleiding van dit artikel met haar in contact komen? Dat kan via: s.bloemert@protestantsekerk.nl.

Zie ook voor meer informatie over een veilige gemeente:

<https://www.protestantsekerk.nl/thema/veilige-gemeente/>

Een jaargang 'Zorg voor jouw ziel'.

Voor predikanten en kerkelijk werkers

In het pastoraat en geestelijke verzorging ben je intensief betrokken bij de levens- en geloofsweg van anderen. Dat vraagt om een innerlijke ruimte. Maar die kan zomaar vol lopen (zeker na een lange coronatijd) met wat je afleidt van de kern en het contact met de 'bron'. Tijdens deze jaargang gaan we samen met anderen een jaar lang op weg om de eigen spiritualiteit te verdiepen en zicht te krijgen op je eigen geestelijke weg. De jaargang '**zorg voor de ziel**' geeft inzicht in een aantal thema's van de geestelijke weg en verheldert hoe deze thema's in het eigen leven een rol spelen

De cursus wordt in meerdaagse blokken in de Abdij van Berne gegeven.

Voor meer informatie:

<https://www.protestantsekerk.nl/training/zorg-voor-de-ziel/>

Begeleiders: Inge de Jong- Baerends, Bert de Wit en Seintje Bos

Nog vragen? Mail met Inge de Jong: gidejongb@planet.nl

